

spredning af særlig farlige våben, teknologi omkring atomvåben, biologiske og kemiske våben, og selvfølgelig også det, der teknisk set hedder dual use-produkter, altså ting, der kan bruges både civilt og militært.

Og det mener jeg netop er et godt eksempel på nogle af de trusler, som vi skal være meget opmærksomme på, som er den nye tids trusler, og hvor det er nødvendigt netop at have en efterretningstjeneste, der er i stand til at indhente oplysninger, som kan være med til også på den måde at sikre freden.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Hr. Keld Albrechtsen i anden omgang.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne forsikre ministeren om, at vi aldrig kunne drømme om at bebrejde ham et øjeblik, når han erkender noget offentligt. Og det var jo bl.a. tilfældet, da vi havde samrådet i Folketingets Europaudvalg i september. Da erkendte ministeren, at for det første eksisterer der altså en omfattende aflytning, og for det andet har Danmark aftaler med »de store demokratier«, tror jeg var ministerens formulering, om udveksling af oplysninger på efterretningsområdet. Og det var jo så tæt, som man åbenbart kan få ministeren til en erkendelse af, at de ting, vi her har peget på, rent faktisk foregår.

Det, som så selvfølgelig er en skuffelse i dag, er, at på baggrund af det meget omfattende materiale, som så er blevet fremlagt også i den efterfølgende periode, siden vi havde det samråd, er det altså ligesom gået i stå hos ministeren. Nu vil man ikke rykke sig længere, på trods af at dokumentationsmaterialet er så stærkt, som det er.

Der kan jeg bare sige, at selv om debatten for SF og Enhedslisten i dag selvfølgelig har været en skuffelse i den forstand, at vi ikke kan få vedtaget vores forslag her og nu, vil jeg sige, som også hr. Sjiby, var det vist, var inde på, at vi stillede jo spørgsmål om det her for 2 år siden, og da fik vi ikke noget svar. Så vi fortsætter selvfølgelig også fremefter.

De skridt, vi har nået frem til at få en mere reel debat om, har trods alt været der, bl.a. på det nævnte samråd i september. Og der vil komme nye redegørelser og oplysninger, bl.a. fra EU-Parlamentet, der arbejder interesseret med det, fra den amerikanske Kongres, hvor medlemmer af Kongressen arbejder interesseret med det, fra bl.a. Tyskland og Frankrig, hvor

det jo er kommet frem, at de har et tilsvarende system som ECHELON.

Og der vil jeg godt sige ministeren: Når nu man ellers fra regeringens og et stort flertal i Folketingets side altid, når der opstår et eller andet problem, siger, jamen det skal vi have EU til at løse, det løses bedre i EU, lad os rejse det i EU, så overrasker og undrer det mig egentlig, at man ikke gør det i den her sag, hvor vi kommer og siger, at vi egentlig godt vil bede regeringen om at tage det op i EU, fordi i EU har de faktisk forhandlinger i gang om det, man kalder lovlig aflytning, altså hvordan man laver regler om, at aflytning kan foregå, men det skal være lovligt. Og hvordan kan man sikre, som bl.a. hr. Knud Erik Hansen har været inde på under debatten, at adgangen til at aflytte telekommunikation bliver både teknisk og juridisk ordnet sådan, at det foregår efter dommerkendelse og efter retsreglerne. Det har man åbenbart erkendt i EU er nødvendigt i et samfund, der er udsat for så voldsom en internationalisering og globalisering, at det er en opgave, man løser på tværs af grænserne, som man ikke kan løse i det enkelte land, fordi så vil man stå afmægtig over for problemerne.

Og der oplever vi altså den i og for sig paradoksale situation, at flertallet, det, jeg kaldte »de forenede lyttepartier«, i denne sag har valgt den nationale isolationisme. Man har valgt at sætte sig tilbage i afmagt, ikke satse på internationale løsninger og slet ikke EU, uha, uha! Og jeg må indrømme, at det sådan set er en overraskende måde, som sådan en debat udvikler sig på.

Men jeg synes vitterlig, man skal rejse det her i EU, ikke mindst fordi vi ved, at England har en omfattende aflytningsvirksomhed sammen med amerikanerne, og vi ved, at Frankrig og Tyskland driver den her trafik og har tænkt sig at anskaffe nye spionsatellitter, har tænkt sig at bruge hundredvis af millioner franc på den her oprustning, på opbygningen af et overvågningsfund.

Alligevel trækker man nathuen ned over hovedet her i Folketinget. Jeg forstår det ikke, men jeg kan bare meddele »de forenede lyttepartier«, at vi stopper ikke den her sag, for den fortsætter rundt om os, oplysningerne bliver ved med at vælte ind til os, og når det kommer frem til debat i USA's kongres, i EU-Parlamentet osv., vil vi vende tilbage til sagen.

Jeg er i øvrigt overrasket over ministerens svar på det med den ekstraordinære adgang til